

podkupnin: »Ko pomislimo na svoje sovražnike, zares najprej pomislimo na hudiča, kajti prav on nam dela slabo.« Način življenja, ki mu je najbolj blizu, je posvetnost, življenje v skladu z vrednotami sveta. Oskrbnik iz prilike je primer takšne posvetnosti. Izgovor, da dela tako kot delajo vsi, ne opraviči njegovih dejanj. Papež Frančišek je dodal, da tako delajo nekateri sodobni oskrbniki v podjetjih, v javnosti ali v vladi. Verjetno jih niti ni veliko. Hodijo po poti zaslužka, ki je krajša in udobnejša.

V priliki gospodar krivičnega oskrbnika pohvali za njegovo zvižanost, za podkupovanje. Navada podkupovanja je posvetna in zelo grešna navada. »Ta navada ne prihaja od Boga. Bog nam je zapovedal, naj domov prinesemo kruh, zaslužen s svojim poštenim delom.« Kruh, ki ga je domov prinesel oskrbnik iz prilike in ga dajal jesti svojim otrokom, je bil 'umazan kruh'. Njegovi otroci, ki so morda obiskovali drage šole in so zrasi v učenih okoljih, so od svojega očeta za obrok prejeli »umazanijo, kajti njihov oče je s tem, ko je domov nosil umazan kruh, izgubil dostojanstvo. To je velik greh!« Papež Frančišek je dejal, da se podkupovanje lahko začne z majhno kuverto, a kasneje postane kot droga. Navada podkupovanja postane odvisnost. Kot obstaja 'posvetna zvižanost', obstaja tudi 'krščanska zvižanost', s katero se stvari naredi nekoliko hitreje, pa vendar pošteno in ne v duhu posvetnosti. Jezus pravi, naj bomo preudarni kakor kače in nepokvarjeni kakor golobje. Ti dve razsežnosti skupaj, preudarnost in poštenost, sta »milost Svetega Duha«, dar, za katerega moramo prositi. Nagovor je papež sklenil z molitvijo za vse otroke, ki od staršev prejemajo 'umazan kruh': »Tudi oni so lačni, lačni dostojanstva! Prosimo, da bi Gospod spremenil srce častilcev boginje podkupnine in se zavedali, da dostojanstvo izvira iz dostojnega, poštenega in vsakodnevnega dela, ne pa iz lažjih poti, ki na koncu vzamejo vse.« ■

Vir

Papež Frančišek (2014): *Homilije papeža Frančiška. Bog nas ljubi z bližino in nežnostjo.* Dravljje: Župnijski zavod, str. 155–156.

Čisto mamin poljub

✍ Vladimir Kos

Ne vprašat za dan me, za uro in leto;
po drugi svetovni vojni biló:
v obmorskem večeru pod zvezdic obstretom,
po smokvah dehtelo je s skritih vrtov.

In stala šva z mamo tesno drug ob drugem.
Slutila, da to je dokončno slovó.
Morjé nama barko nestrpno zaguglje.
Oko potopi se mi v njeno oko.

In njene se ustnice združijo z mano,
zavem se poljuba brezčasne vezi.
Še zdaj je na ustih spomin z morsko slano -
brez božje ljubezni umrl bi stih. ■

Vir

Kos, Vladimir (2014): *Pesmi iz dežele pravljicnih gozdov.* Dravljje: Župnijski urad, str. 32.

Vladimir Kos se je leta 1924 rodil v Murski Soboti. Kot gimnazijec je pred nemškimi okupatorji iz Maribora pobegnil v Ljubljano, Italijani so ga odvedli v taborišče Gonars, leta 1945 je pred komunisti bežal v tujino. Študiral je v Rimu, doktoriral iz filozofije, postal jezuit in duhovnik ter leta 1956 kot misijonar prišel na Japonsko, kjer je predaval filozofijo na jezuitski univerzi Sophia University. Vrsto let se posveča otrokom brez staršev. Ves čas piše pesmi. V domovino se je prvič vrnil leta 1995. Letos je prejel nagrado Prešernovega sklada za pesniški zbirki Pesmi z japonskih otokov in Ob rahlo tresoči se tokijski harfi. Pesem Čisto mamin poljub je iz njegove zadnje pesniške zbirke.